

Балаларны татар халкынын гореф гадэтләре, йолалары, бәйрәмнәре үрнәгендә тәрбияләү.

Балаларны татар халкынын гореф гадэтләренә ойрәту хэм шуши гореф гадэтләр аша гайләдэ тәрбиялелек булдыру

Туган тел! Йәркем өчен газиз сүз бу. Чөнки тел – тормыш чыганагы, белем чишимәсе. Тел ул зур бер гөлбакча кебек анда йөргән саен гөлләрнең төрлелегенә шаккатасың, хуш исләрән тоясың, матурлыгына сокланасың.

Тел кешеләргә бер-берсен анларга, теләк-максатларын, уй-фикерләрен белергә ярдәм итә.

Бүгенге көндә балалар бакчасы тәрбиячеләре алдында торган бурычларның иң мөһиме – сабыйларга максатлы рәвештә – үз туган телен ейрәту, шулай ук аларны халкыбызының сәнгате, гореф-гадэтләре, бәйрәмнәре, йолалары, милли әдәбияты белән таныштыру.

Балаларга ана телен ейрәтүдә төп бурычларның берсе – халкыбызының әдәби байлыгына, фольклор мирасына, аның гореф гадэтләренә таяну. Үз телен яратучы, милләт ен хөрмәтләүче кешене тәрбияләүне халык педагогикасына таянып эш итү зарур. Жор телле халкыбыз иҗат иткән табышмаклар, санамышлар, такмаклар, әкиятләр, бәетләр, монлы бишек жырлары – тел ейрәнүдә иң бай чыганак.

Татар халкының менделларга сузылган тормыш тәжрибәсе, уйлары, гадэтләре, кешене шәхси итүче сыйфатлары, аның телендә образлы сөйләмнәрендә, мәкалъ-әйтәмнәрендә, жыр һәм әкиятләрендә чагылыш тапкан. Шуна күрә ата-анасы татар булган балага татарча белү, уку мәжбури итеп каралырга тиеш.

Сабый туганда шундый саф була. Ата-анасына, милләтенә, иленә таяныч булып үссен өчен, дөньяга килү белән аны тәрбияләү, мөмкинлегенә күрә акылын, зиһенен үстерү башлана.

Борын-борыннан ук билгеле: тәрбия, бала тугач та башлана һәм баланың киләчәктә үз-үзен тотышындагы, яшәвендәге кыенлыклар, көйсезлекләр, тискәрлек, үзсүзлелек, елаклык, сүзкитермәү, сүзендә тормау – начар тәрбия нәтижәсе.

Баланы беренче көненнән ук туплый башлаган хәзинәсе – туган теле. Ана сете белән кергән туган тел сабыйда газиз анына, әтисенә, әби-бабасына, туганнарына, туган туфрагына, чишмә һәм урманнарына, тереклек дөньясына мәхәббәт, аны белергә, төшөнергә омтылу хисләредә тәрбияли.

Балага туган телне яхшы камилләштерүченең беренче чарасы булып уеннар тора. Уен – нәни шәхеснең әдәплелекнең төп кагыйдәләренә өйрәнүдә

безнен ин турылыкты, ышанычлы ярдембез. Чөнки алар – бала тормышының аерылғысыз өлеши. Уенна р тәрбия чыганагы буларак, баланың төрле яктан үсүенә йогынты ясый. Аларда катнашу сабыйның аның, физик көче, жыр-биюгә осталығын, сұзбайлығын арттырырга ярдемитә. Күмекшіләү, ярдемләшү, шәфкатылелек, күшканның үтәү кебек уңай сыйфаттарны үстерер.

Татар халкының тарихы, гореф-гадәтләре, традицияләре, көнкүреш һәм тел үзенчәлекләре халық уеннарында киң ҹагылыш таба. Татар халкының уеннарын балалар бик тиз өйрәнәләр һәм бик теләп уйнылар. Балаларга уен тәкъдим иткәндә, аларның ин яхши үзләштерә торғаннарын сайларга кирәк.

Башта сайлап алабыз, балалар түгәрәккә тезелеп баса да, шуннан соң санамыш үткәрәбез. Бер бала да рәнжерлек булмасын очен санамыш үткәрәбез.

Мәсәлән: Эке, бәке, ыскылагансәке

Карга, чыпчык, син кал, бучык.

Балаларның яшь зурлығына туры китереп санамышлар куллану мөмкин.

Безнен күбрәк уйнаган уеннарыбыз “Мәче һәм тычкан”, “Ябалак”, “Йоклаган песи”, “Очты, очты...”, “Аю-бүре”, “Күрсәт әле үскәнәм”. Уеннардан балалар уңай тәэсир алалар, шулай ук тел байлығын арттыралар.

Төркемдә балалар белән “Серлекаңчык”, “Әбием сандығы”, “Танып бел”, “Мәликә” кебек уеннар алына.

Сюжетлы-рольле уеннарга да бик зур урын бирелә. Бу балаларга берберсенә хәрмәт, әдәплелек хисен үстерергә ярдәм итә. Шулай ук дидактикак уеннарга да зур урын бирелә. Бу уеннар “Нәрсә артык?”, “Парын тап”, “Кем баласы”, “Калфак бизәү, комзол бизәү” h. б. баланың дөрес фикерләү, уйлап табу сәләтен үстерә. Шәғыльләрне уздырганда физминуткалар очен кызыклы, хәрәкәтле күнекмәләр алабыз. Бу “Кәжәмәкәржә” – үртәвч, “Үчти-үчти, үчтеки”, “Өти биштә”. Балалар бик теләп катнашалар, үртәвчләрне бик тиз отып алалар.

Балаларда әдәплелек, әхлаки яктан камил булып үсеннәр очен бик еш төрле әңгәмәләр үткәрәбез, мәсәлән, “Без кунакта”, “Безнен гайлә”, “Матур сүз әйт” h. б.

Шулай ук сабыйлар очен төрле альбомнар әзерлибез. Бу “Милли бәйрәмнәр”, “Серле сандык” – анда халкыбызының милли килемнәре, бизәнү әйберләре, сөлгеләр, ашъяулыклар, тарихи булган урыннар сүрәте, туган якка багышланган альбомнарыбыз да бар.

Ел да балалар белән милли бәйрәмнәр үткәрәбез: “Сабантуй”, “Карга боткасы”, “Сөмбелә бәйрәме”, “Яңғыр боткасы” – балалар өчен күңелле вакыйга һәм ул гомерлеккә хәтер сандыгында саклана.

Балаларны сатира, юмор, үртәвчеләр, үчекләүләр белән таныштыру аларның сейләм телен үстерә, жор телле, тапкыр сүзле булырга да өйрәтә. Шуна күрә өйдәдә балалар белән күбрәк ана телендә аралашырга, ана теленә мәхәббәт, ихтирам, соклану хисен тәрбияләү. Э алдагы тормышта бу бирдәм хезмәт үзенең нәтижәсен безнең йөрәкләргә татлы жимеш итеп житкерер.

Уеннар аркылы балаларга милли йолаларбызыны, бәйрәмнәребезне, такмаклар, табышмаклар, үртәвчеләр белән барып ирештерсәк, безнең гореф-гадәтләр, йолалар, бәйрәмнәр онтылмас, гасырлардан-гасырларга күчеп дәвам итәр, мәнгә сакланыр, милләтебез исән булыр.